

Καταπολέμηση της διαφθοράς και άλλα καθρεφτάκια για ιθαγενείς

Διαδίκτυο: 22/10/2015

Πηγή: **Λευτέρης Χαραλαμπόπουλος**

Τη διαφθορά πολλοί μίσησαν, τους διεφθαρμένους όμως λιγότεροι...

Η «πάταξη της διαφθοράς» και η «σύγκρουση με τα συμφέροντα» εντάσσονται στις απαραίτητες εξαγγελίες κάθε κυβερνητικού κόμματος που σέβεται τον εαυτό του. Όμως, όπως προεκλογικά εξαγγέλλεται η πάταξη της διαφθοράς, με την ίδια ευκολία μετεκλογικά μπορεί να μετατραπεί σε συμφωνία με τους φορείς της διαφθοράς από την εκάστοτε κυβέρνηση. Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν πρόκειται να αποτελέσει εξαίρεση σε αυτό τον κανόνα...

Όπως στις εκλογές του Ιανουαρίου, έτσι και στη σύντομη προεκλογική περίοδο του Σεπτεμβρίου, ο Αλέξης Τσίπρας κήρυξε με στόμφο τον «ανένδοτο» κατά της διαπλοκής και των συμφερόντων. Ωστόσο, μόλις δύο ημέρες μετά τις εκλογές και αφού η χώρα είχε επιστρέψει στη μετεκλογική κανονικότητα, όταν η κυβερνητική εκπρόσωπος Όλγα Γεροβασίλη ανακοίνωσε τη σύνθεση της νέας κυβέρνησης διαπιστώσαμε ότι μία θέση υπουργού είχε καταργηθεί. Ήταν η θέση του υπουργού Επικράτειας με αρμοδιότητα την καταπολέμηση της διαφθοράς. Ο Παναγιώτης Νικολούδης βρέθηκε εκτός κυβερνητικού σχήματος και το σχετικό υπουργείο, που είχε συσταθεί τον Ιανουάριο με απόφαση του πρωθυπουργού και διαφημίστηκε ως η «γραμμή Μαζινό» της κυβέρνησης στον πόλεμο με τα οργανωμένα συμφέροντα, μπήκε στο χρονοντούλαπο της ιστορίας.

Στο νέο κυβερνητικό σχήμα η καταπολέμηση της διαφθοράς πέρασε στο χαρτοφυλάκιο του υπουργείου Δικαιοσύνης και ανατέθηκε στον αναπληρωτή υπουργό Δικαιοσύνης, γνωστό καραμανλικό και πρώην διοικητή της ΕΥΠ Δημήτρη Παπαγγελόπουλο.

Ανέπαφη διατηρήθηκε επίσης με πρωθυπουργική απόφαση η σχετική γενική γραμματεία που πλέον υπάγεται στο υπουργείο Δικαιοσύνης, ενώ παρέμεινε στη θέση του ο επικεφαλής της **Γιώργος Βασιλειάδης**. Στο εξής το δίδυμο Παπαγγελόπουλου-Βασιλειάδη θα διαχειρίζεται την κυβερνητική πολιτική αναφορικά με τη διαφθορά, ενώ, σύμφωνα με ασφαλείς πληροφορίες, ενεργό ρόλο θα διαδραματίζει και ο υπουργός Επικράτειας Νίκος Παππάς. Σε ποια κατεύθυνση, μένει να ξεδιπλωθεί.

Το προαναγγελθέν «διαζύγιο» με τον Π. Νικολούδη

Οι πρωθυπουργικές αποφάσεις προκάλεσαν σοβαρά ερωτήματα. Ωστόσο, για όσους γνώριζαν τις διεργασίες στο πρωθυπουργικό περιβάλλον, τις συνεννοήσεις Τσίπρα-Καμμένου, αλλά και τις πιέσεις των δανειστών, η εκπαραθύρωση του Π. Νικολούδη δεν ήταν κεραυνός εν αιθρία. Σύμφωνα με πληροφορίες, ο πρωθυπουργός είχε αποφασίσει από τα τέλη Μαΐου να τον θέσει εκτός κυβέρνησης. Όπως υποστηρίζει το πρωθυπουργικό περιβάλλον, ο Αλ. Τσίπρας είχε στα χέρια του έκθεση των άλλοτε υφισταμένων του Π. Νικολούδη στην οποία γινόταν λόγος για «180 υποθέσεις διαφθοράς που δεν έχουν προχωρήσει».

Η έκθεση αυτή ήταν ένα από τα τελευταία επεισόδια στον ακήρυχτο πόλεμο του στενού πρωθυπουργικού περιβάλλοντος στον Π. Νικολούδη, μόλις δύο μήνες μετά τη -μετά πολλών επαίνων- τοποθέτησή του στον υπουργικό θώκο.

Ως πρώην αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου και επικεφαλής της αρχής για το ξέπλυμα μαύρου χρήματος, που μάλιστα συνέταξε και τη λίστα με τα 85.000 φυσικά και νομικά πρόσωπα που είχαν βγάλει χρήματα στο εξωτερικό μετά το 2010, ο Π. Νικολούδης ήταν για τον πρωθυπουργό η καλύτερη βιτρίνα στην πρώτη φάση της διακυβέρνησης: η επιλογή ενός εξωκοινοβουλευτικού προσώπου ευρείας αποδοχής,

που γνώριζε λεπτομέρειες για υποθέσεις διαφθοράς, ήταν το εχέγγυο ότι η κυβέρνηση ήθελε να συγκρουστεί με τα συμφέροντα, τη φοροδιαφυγή και τη διαπλοκή.

Ενώ τον Ιανουάριο ο Π. Νικολούδης παρουσιαζόταν ως ο έμπειρος δικαστικός που θα καθάριζε την κόπρω του Αυγεία, μερικούς μήνες αργότερα το Μέγαρο Μαξίμου εξέφραζε με επιλεκτικές διαρροές δυσφορία για την «ακατανόητη», όπως τη χαρακτήριζε, βραδυπορία του Π. Νικολούδη στην προώθηση υποθέσεων διαφθοράς στη δικαιοσύνη, αλλά και για την «αδυναμία» του να συνδράμει στις προσπάθειες του υπουργείου Οικονομικών ώστε να υπάρξουν πόροι από τη φοροδιαφυγή. «Δεν θέλουμε μόνο να κλείσουμε στη φυλακή τους παραβάτες, αλλά να βγάλουμε και λεφτά», μας ανέφερε στέλεχος της Κουμουνδούρου.

Παρά τις διαρροές, το γεγονός ότι ο Π. Νικολούδης δεν παρήγαγε το αναμενόμενο έργο -όπως άλλωστε και το σύνολο της πρώτης κυβέρνησης Τσίπρα- δεν είναι ο πραγματικός λόγος της κατατόμησής του. Άλλωστε, συνολικά η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, παρά τις περί του αντιθέτου κορόνες, δεν είχε δείξει την απαιτούμενη πολιτική βούληση ώστε μια σειρά από υποθέσεις διαφθοράς να φτάσουν «δεμένες» στα χέρια των αρμόδιων εισαγγελέων. Εξάλλου, ο πρώην υπουργός ήταν εκείνος που είχε ετοιμάσει τα νομοσχέδια για το λαθρεμπόριο καπνού και το λαθρεμπόριο καυσίμων, η πάταξη των οποίων είχε τότε αναχθεί σε κυβερνητική σημαία. Τα νομοσχέδια ήταν έτοιμα, αλλά δεν ήρθαν ποτέ στη Βουλή – και μάλλον ούτε και τώρα θα έρθουν. Έγκυρες πηγές αναφέρουν ότι η πραγματική αιτία της απομάκρυνσής του είναι οι νέοι σχεδιασμοί του πρωθυπουργού και της στενής ηγετικής ομάδας του σχετικά με την αντιμετώπιση της διαφθοράς.

Οι πραιτοριανοί του Μαξίμου

Η ουσία των αλλαγών που δρομολόγησε ο Αλ. Τσίπρας με το νέο κυβερνητικό σχήμα αναφορικά με τις υποθέσεις διαφθοράς σηματοδοτεί τη δρομολογημένη στροφή του στο «ρεαλισμό» των συμβιβασμών. Μετά την υπογραφή του τρίτου μνημονίου, η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ απέδειξε περίτρανα ότι οι δήθεν συγκρουσιακές διαθέσεις της μπήκαν στο συρτάρι.

Ωστόσο, το πραγματικό ερώτημα είναι αν υπήρξε οποιαδήποτε διάθεση της κυβέρνησης να συγκρουστεί, αφού οι τωρινές εξελίξεις δεν ήρθαν μαζί με τη μνημονιακή συνθηκολόγηση της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, αλλά δρομολογούνταν μήνες πριν.

Λίγο καιρό αφότου ο Π. Νικολούδης είχε αναλάβει το χαρτοφυλάκιο της διαφθοράς, υπήρξαν δύο σχεδόν ταυτόχρονες αποφάσεις του πρωθυπουργού που έδειχναν άλλη κατεύθυνση. Η πρώτη ήταν η ίδρυση, στις αρχές Μαρτίου, της γενικής γραμματείας Καταπολέμησης της Διαφθοράς, στην οποία τοποθετήθηκε ως επικεφαλής ο νομικός **Γιώργος Βασιλειάδης**, παλιός γνώριμος του Αλ. Τσίπρα και στενός συνεργάτης του τον τελευταίο χρόνο. Η άλλη ήταν η τοποθέτηση, στις 18 Μαρτίου, του Δημήτρη Παπαγγελόπουλου ως τέταρτου (!) γενικού γραμματέα του υπουργείου Δικαιοσύνης, με αρμοδιότητα τη διαφάνεια. Και οι δύο αυτοί θα συνεπικουρούσαν το έργο του Π. Νικολούδη.

Μόνο που ο **Γ. Βασιλειάδης απλώς μετέτρεψε τη γενική γραμματεία διαφάνειας σε κομματικό στρατό του Αλ. Τσίπρα**, ενώ ο Δ. Παπαγγελόπουλος μάλλον επιλέχθηκε επειδή διεκδικούσε το ρεκόρ σοβαρών υποθέσεων που όδευαν στο αρχείο. Προτού διατελέσει διοικητής της ΕΥΠ, είχε μείνει στην ιστορία ως ο προϊστάμενος της Εισαγγελίας Πρωτοδικών της Αθήνας που το 2005 ανέλαβε τη δικογραφία των υποκλοπών σε βάρος του τότε πρωθυπουργού Κώστα Καραμανλή, χωρίς να καταλήξει σε κανένα απολύτως πόρισμα μετά από έναν ολόκληρο χρόνο, ενώ με ανάλογο τρόπο είχε χειριστεί και άλλες πολιτικές υποθέσεις, όπως αυτή της Μαγιο για τις παράνομες χρηματοδοτήσεις προς τη ΝΔ ή την υπόθεση της απαγωγής των Πακιστανών.

Ο Δ. Παπαγγελόπουλος στον ανασχηματισμό του Ιουλίου ανέλαβε υφυπουργός Δικαιοσύνης. Στην υπηρεσιακή κυβέρνηση ανήλθε στη θέση του υπουργού -πάντα με την εύνοια του Αλ. Τσίπρα- και παρέμεινε στη νέα κυβέρνηση ως αναπληρωτής υπουργός -κάτι που απαιτούσε και ο Π. Καμμένος- παίρνοντας ως προίκα την αρμοδιότητα της πάταξης της διαφθοράς.

Με τις κινήσεις αυτές άρχισε η αμφισβήτηση του Π. Νικολούδη και η με διάφορους τρόπους προσπάθεια ελέγχου του. Η προσπάθεια κορυφώθηκε και επικυρώθηκε θεσμικά όταν τον περασμένο Ιούλιο, με απόφαση του πρωθυπουργού μετά από εισήγηση των Ν. Παππά και **Γ. Βασιλειάδη**, συγκροτήθηκε η Επιτροπή για την Καταπολέμηση της Διαφθοράς (ΦΕΚ Β' 1564/24-07-2015).

Στη συγκεκριμένη επιτροπή συμμετείχαν, πέραν των αρμόδιων Π. Νικολούδη που προήδρευε (προφανώς εθιμοτυπικά, όπως έδειξαν οι εξελίξεις) και **Γ. Βασιλειάδη**, κυβερνητικά στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ που ανήκουν στο στενό πρωθυπουργικό περιβάλλον, όπως ο Τρύφων Αλεξιάδης (τότε αναπληρωτής

υπουργός Οικονομικών), ο Παύλος Πολάκης (τότε υφυπουργός Εσωτερικών), **ο Δημήτρης Τζανακόπουλος (γενική γραμματεία πρωθυπουργού και κουμπάρος του Γ. Βασιλειάδη)**. Επίσης συμμετείχε ο δικηγόρος Μιχάλης Καλογήρου (τότε ειδικός συνεργάτης του υπουργού Επικράτειας Ν. Παππά) που μετεκλογικά προήχθη σε γενικό γραμματέα της κυβέρνησης (στη θέση του Σπύρου Σαγιά). Έπειτα από απαίτηση του Π. Καμμένου στις συνεδριάσεις της επιτροπής παρίστατο και ο Τέρενς Κουίκ προκειμένου να έχουν οι ΑΝΕΛ άμεση πρόσβαση στα κέντρα λήψης των αποφάσεων.

Ουσιαστικά, η συγκεκριμένη επιτροπή «φυτεύτηκε» δίπλα στον Π. Νικολούδη ώστε το Μαξίμου να έχει τον απόλυτο έλεγχο των σημαντικών υποθέσεων διαφθοράς και κατ' επέκταση του χειρισμού τους. Σε αυτήν ακριβώς την κατεύθυνση θα συνεχίσει να λειτουργεί και το επόμενο διάστημα, καθώς οι πληροφορίες θέλουν τον Ν. Παππά να αναλαμβάνει σημαντική θέση σε αυτήν.

Η παρέα της Κομοτηνής

Η Γενική Γραμματεία για την Καταπολέμηση της Διαφθοράς συστήθηκε με το νόμο 4320/15 (άρθρα 6 έως 17). Επικεφαλής της τέθηκε ο 37χρονος δικηγόρος **Γιώργος Βασιλειάδης**, ο οποίος σύντομα αναδείχθηκε σε πρόσωπο-κλειδί για τους σχεδιασμούς του Μαξίμου. Ο νέος γενικός γραμματέας, που γνωρίζεται με τον Αλ. Τσίπρα από τα φοιτητικά του χρόνια, σπούδασε νομικά στο Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης και έκανε μεταπτυχιακό στο Πανεπιστήμιο Στραθκλάινι της Γλασκώβης. Στη διάρκεια της παραμονής του στη Σκωτία είχε επαφές με τον υπουργό Επικράτειας Ν. Παππά.

Όσοι γνωρίζουν τον **Γ. Βασιλειάδη** κάνουν λόγο για έναν φιλόδοξο δικηγόρο, που δεν διστάζει να χρησιμοποιήσει κάθε απαραίτητη μέθοδο για την επίτευξη των σκοπών του. Ως φοιτητής, στα τέλη της δεκαετίας του 1990 δραστηριοποιούνταν στο ΔΑΡΑΣ (Δίκτυο Αυτόνομων Ριζοσπαστικών Αριστερών Σχημάτων), τη φοιτητική παράταξη του Συνασπισμού, όταν ο Αλ. Τσίπρας ήταν γραμματέας της νεολαίας. Ο **Γ. Βασιλειάδης** είχε έντονη δράση και έκανε πολλές στρατολογήσεις για τη νεολαία του ΣΥΝ. Έγινε μέλος του κεντρικού συμβουλίου της (1999-2003) και περίμενε να ανταμειφθεί από τον Αλ. Τσίπρα με τη θέση του γραμματέα στη σπουδάζουσα της Θράκης, κάτι που εντέλει δεν έγινε.

Ο **Βασιλειάδης** αισθάνθηκε παραγκωνισμένος και έφυγε από τη νεολαία. Το 2004 εντάχθηκε σε μια ομάδα νέων επιστημόνων που δημιούργησε ο τότε πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ Γ. Παπανδρέου, ενώ συμμετείχε και ως υποψήφιος με το συνδυασμό του ΠΑΣΟΚ στις εκλογές του Δικηγορικού Συλλόγου Αθήνας.

Στις αρχές του 2012, μετά την άνοδο του ΣΥΡΙΖΑ, έσπευσε εκ νέου να ενταχθεί στο κόμμα. Λίγο πριν από τις εκλογές έγινε μέλος της τοπικής οργάνωσης Βριλησίων και επιδίωξε ποικιλοτρόπως να προσεγγίσει τον σημερινό πρωθυπουργό. **Έγινε κουμπάρος με τον στενό συνεργάτη του Δημήτρη Τζανακόπουλο**, ενώ οι κακές γλώσσες στην Κουμουνδούρου λένε ότι έψαχνε να βρει σε ποια παιδική χαρά πάει τα παιδιά του ο Τσίπρας για να πάει και τα δικά του! Τελικά τα κατάφερε – αν και εκτός Ελλάδας. Εντέλει, το 2013, όταν ο Τσίπρας είχε μεταβεί στη Γερμανία ως αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης, κατάφερε να τον συναντήσει.

Ο **Γ. Βασιλειάδης** του ζήτησε να δουλέψει στο πλευρό του έναντι αμοιβής και ο σημερινός πρωθυπουργός, αναγνωρίζοντας τις ικανότητές του, φέρεται να του είπε: «Σε ένα πράγμα είσαι εσύ καλός, στο να ρίχνεις λάσπη. Και δεν έχω άλλον στον κόμμα για να ρίχνει λάσπη!». Όπως σημείωναν συνομιλητές του Γ. Βασιλειάδη, ο μετέπειτα γ.γ. διαφθοράς όχι μόνο δεν προσβλήθηκε από τα λεγόμενα του Τσίπρα, αλλά τα μετέφερε αυτούσια, θεωρώντας προφανώς ότι αποτελούν εισιτήριο για την είσοδό του στο μηχανισμό. Ωστόσο, η αμοιβή που ζήτησε για να εγκαταλείψει τη μάχιμη δικηγορία κρίθηκε υπερβολική για τις δυνατότητες του ΣΥΡΙΖΑ που τότε βρισκόταν ακόμα στην αντιπολίτευση.

Ο **Γ. Βασιλειάδης** δεν εγκατέλειψε την προσπάθειά του να γίνει άνθρωπος της απόλυτης εμπιστοσύνης της ηγετικής ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ. Στις αυτοδιοικητικές εκλογές του Μαΐου του 2014 ήταν υποψήφιος δημοτικός σύμβουλος στα Βριλήσσια με συνδυασμό που υποστήριζε ο ΣΥΡΙΖΑ, ενώ δραστηριοποιούνταν έντονα και στην κομματική οργάνωση των δικηγόρων.

Η επιμονή του τελικά δικαιώθηκε. Στο διάστημα από τις αυτοδιοικητικές μέχρι τις εθνικές εκλογές του Ιανουαρίου, ξεκίνησε να δουλεύει για λογαριασμό του Αλ. Τσίπρα. Όπως αναφέρουν αξιόπιστες πηγές, βοηθούσε και στις συναντήσεις του Αλέκου Φλαμπουράρη και του Ν. Παππά με επιχειρηματίες. Εξάλλου,

ως νομικός έχει ειδικευση στο εμπορικό δίκαιο και στο πελατολόγιό του συγκαταλέγονταν και μεγάλοι επιχειρηματίες με υποθέσεις μεγάλων οφειλών προς την εφορία. Μετά την εκλογική νίκη του ΣΥΡΙΖΑ διορίστηκε νομικός σύμβουλος του υπουργού Εσωτερικών Νίκου Βούτση και τον Μάρτιο μεταπήδησε στη θέση του γενικού γραμματέα Καταπολέμησης της Διαφθοράς.

Η πρώτη του κίνηση όταν ανέλαβε τα νέα του καθήκοντα ήταν να μαζέψει γύρω του μια ομάδα ικανών και έμπιστων νομικών. Η νέα γενική γραμματεία στελεχώθηκε από τέσσερις δικηγόρους με τους οποίους υπήρξε συμφοιτητής στη Νομική Κομοτηνής την περίοδο 1997-2002: τον Στέλιο Φαζάκη (επιστήθιο φίλο του **Γ. Βασιλειάδη**), τον Αντώνη Μπαλτά, τον Ηρακλή Μακρυγιάννη και τη Μαργαρίτα Γασπαρινάτου. Συνδετικό στοιχείο όλων, η φοίτηση στο εργαστήριο εγκληματολογίας που είχε δημιουργήσει ο πρώην υπουργός Δημόσιας Τάξης Γιάννης Πανούσης στη Νομική Κομοτηνής.

Θέση στις κρατικές υπηρεσίες που ασχολούνται με τη καταπολέμηση της διαφθοράς δεν βρήκαν μόνο οι συμφοιτητές του **Γ. Βασιλειάδη**, αλλά και ένας από τους καθηγητές τους. Ο Δημοσθένης Κασσαβέτης, επίκουρος καθηγητής της Νομικής Κομοτηνής, τοποθετήθηκε έπειτα από απόφαση του πρωθυπουργού στη θέση του ειδικού γραμματέα του Σώματος Επιθεωρητών-Ελεγκτών Δημόσιας Διοίκησης. Θέση που διατηρεί μέχρι σήμερα, με τη συγκεκριμένη υπηρεσία να περνάει πλέον, μαζί με τη γ.γ. Καταπολέμησης της Διαφθοράς, στη δικαιοδοσία του υπουργείου Δικαιοσύνης.

Μια γενική γραμματεία για όλες τις δουλειές...

Με βάση το ν. 4320/15 η γενική γραμματεία Καταπολέμησης της Διαφθοράς αναλαμβάνει, μεταξύ άλλων, «τον συντονισμό όλων των ελεγκτικών και διωκτικών οργάνων κατά της διαφθοράς και της παραοικονομίας». Πίσω από τις ασαφείς προβλέψεις του νόμου, τα στελέχη της έχουν αναλάβει να διεκπεραιώσουν άλλου τύπου «επικίνδυνες αποστολές».

Η πιο πρόσφατη έχει να κάνει με τη συνδρομή που παρείχαν προκειμένου να καταρτιστεί το ιδιωτικό συμφωνητικό μεταβίβασης των μετοχών της εταιρείας του Αλ. Φλαμπουράρη μετά το σκάνδαλο που ξέσπασε προεκλογικά. Σύμφωνα με ασφαλείς πληροφορίες, το περιβόητο ιδιωτικό συμφωνητικό δεν υπογράφηκε στις 26/1/2015, όπως επικαλείται ο υπουργός Επικράτειας, αλλά στο γραφείο του που βρίσκεται στην οδό Ασκληπιού 107 και μάλιστα αφότου είχε ξεσπάσει το σκάνδαλο. Αυτή ήταν μία από τις ειδικές αποστολές για τους νομικούς της γ.γ., όμως το κύριο έργο τους είναι που έχει βαρύνουσα σημασία για τους σχεδιασμούς του Μαξίμου.

Η γενική γραμματεία έχει στα χέρια της το σύνολο των φακέλων για υποθέσεις διαφθοράς που αφορούν γνωστούς μεγαλοεπιχειρηματίες, τραπεζίτες και καναλάρχες. Επιπλέον, στη συγκεκριμένη κρατική υπηρεσία έφταναν όλες οι καταγγελίες που αφορούσαν μικρές ή μεγάλες, αληθινές ή μη, παρατυπίες στελεχών, βουλευτών και υπουργών του ΣΥΡΙΖΑ κατά τη διάρκεια της θητείας τους. Η επίσημη αιτιολόγηση του Μαξίμου ήταν ότι είχε αναθέσει στη γενική γραμματεία να ελέγχει το στελεχιακό δυναμικό του κόμματος ώστε να αποτραπούν φαινόμενα διαφθοράς. Ωστόσο, οι έλεγχοι γύρω από αυτές τις καταγγελίες μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν και με άλλο τρόπο: ως φόβητρο για να αποτραπούν στελέχη του κυβερνώντος κόμματος να εκφράσουν ανοιχτά τις διαφωνίες τους, ειδικά σε κρίσιμες εσωκομματικές ή κοινοβουλευτικές ψηφοφορίες στις οποίες (επι)κρίθηκε η μνημονιακή μετάλλαξη του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και σε αυτές που θα ακολουθούσαν την ψήφιση των σκληρών μέτρων των εφαρμοστικών νόμων.

Τα στελέχη της εν λόγω γ.γ. έχουν επίσης αναλάβει τις απευθείας επαφές με δημοσιογράφους και μεγαλοστελέχη εκδοτικών και τηλεοπτικών συγκροτημάτων, τους οποίους τροφοδοτούν με στοιχεία από τους φακέλους που έχουν στα χέρια τους.

Κομβικό ρόλο σε αυτή την επιχείρηση έχει αναλάβει ο **Γ. Βασιλειάδης**. «Ο Βασιλειάδης μιλάει πολύ και σε πολλούς», μας ανέφερε στέλεχος της Κουμουνδούρου. Σύμφωνα με ασφαλείς πληροφορίες, από τη γ.γ. διέρρευσε τον Ιούνιο προς συγκεκριμένο έντυπο τα στοιχεία που οδήγησαν στην παραίτηση του πρώην διοικητή του ΙΚΑ Ροβέρτου Σπυρόπουλου, όταν αποκαλύφθηκε ότι στενή συνεργάτης του ήταν σύζυγος καπνοβιομήχανου που χρωστά περίπου 7 εκατ. ευρώ στο ΙΚΑ. Ωστόσο, με το συγκεκριμένο δημοσίευμα γινόταν ταυτόχρονα και ανοιχτή επίθεση στον τότε αναπληρωτή υπουργό Κοινωνικής

Ασφάλισης Δημήτρη Στρατούλη, ο οποίος ήδη είχε εκφράσει τις διαφωνίες του σχετικά με το νέο μνημόνιο που δρομολογούσε ο πρωθυπουργός.

Την τιμητική του έχει και ο κομματικός τύπος. Νομικός της γ.γ. έδωσε στην Αυγή λεπτομέρειες για τη σκανδαλώδη πώληση της Πανγαία ΑΕΕΑΠ, θυγατρικής της Εθνικής Τράπεζας, σε ισραηλινή εταιρεία. Οι πληροφορίες που δόθηκαν όμως ήταν επιλεκτικές αφού, όπως καταμαρτυρούν άνθρωποι που γνωρίζουν πρόσωπα και πράγματα στο εσωτερικό του ΣΥΡΙΖΑ, προφυλάχθηκαν με κάλυψη του Δραγασάκη στελέχη του κυβερνώντος κόμματος που εκείνη την περίοδο, ως υπάλληλοι της Εθνικής Τράπεζας, νομιμοποίησαν τις σκανδαλώδεις διαδικασίες.

Επίσης, σύμφωνα με καλά διασταυρωμένες πηγές, ο **Γ. Βασιλειάδης** διατηρεί άριστες σχέσεις με τον Μάκη Κουρή, τροφοδοτώντας το συγκρότημα με «αποκλειστικά» θέματα διαφθοράς. Άραγε είναι αυτό το μικρό αντίτιμο για την απλόχερη στήριξη που προσφέρει ο εκδότης στην κυβέρνηση της «Αριστερός»; Είναι η επιβράβευση για τα πρωτοσέλιδα με τα οποία έβριζε χυδαία πρώην στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ που είχαν κατάψηφίσει τη συμφωνία; Επίσης, ο **Γ. Βασιλειάδης** συναντιέται στην έδρα της γ.γ. με γνωστό τηλεαστέρα που διατηρεί τηλεοπτική σατιρική εκπομπή και ιστοσελίδα. Θέματα από τη γ.γ. διοχετεύονται και στο συγκρότημα της Real, ιδιοκτησίας του Νίκου Χατζηνικολάου, χωρίς όμως να τυγχάνουν πάντα προβολής.

Πάντως ο **Γ. Βασιλειάδης** φαίνεται ότι ακολουθεί επιτυχημένη πολιτική προσέγγισης με το μεγαλύτερο μέρος του έντυπου και ηλεκτρονικού τύπου. Μόνο τυχαίο δεν είναι το γεγονός ότι το διάστημα πριν από την καρατόμηση του Π. Νικολούδη υπήρξαν σε ιστοσελίδες στοχευμένα δημοσιεύματα για αδικαιολόγητες καθυστερήσεις από την πλευρά του πρώην υπουργού στην αποκάλυψη των «μεγαλοδημοσιογράφων και μεγαλοεπιχειρηματιών που έβγαλαν τα χρήματά τους στο εξωτερικό».

Με εντολή Μαξίμου έχει αναλάβει εργολαβικά να στήσει πολλαπλούς διαύλους επικοινωνίας με τους εκπροσώπους των ΜΜΕ, προκειμένου να ελέγχει τη διοχέτευση πληροφοριών για υποθέσεις διαφθοράς. Ο **Γ. Βασιλειάδης** είναι ουσιαστικά ο εκτελεστικός βραχίονας της στρατηγικής της κυβέρνησης, η οποία φιλοδοξεί να σηκώσει κουρνιαχτό παριστάνοντας ότι βγάζει στη φόρα τα άπλυτα των διαπλεκόμενων, τη στιγμή που ετοιμάζεται να προσυπογράψει συμφωνία ανακωχής μαζί τους.

Δεν είναι τυχαίο ότι στις κατ' ιδίαν συναντήσεις του και πάντα σε συνάρτηση με το ποιος είναι ο συνομιλητής του, ο **Γ. Βασιλειάδης** αναφέρει ονόματα τραπεζιτών ή επιχειρηματιών που εμπλέκονται σε σκάνδαλα και σημειώνει ότι η κυβέρνηση έχει στοιχεία, αλλά «δεν υπάρχουν πρόθυμα ΜΜΕ να τα αναδείξουν». Το σημείο αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία: ο γενικός γραμματέας επί της διαφθοράς, αντί να συλλέγει τα στοιχεία και μέσω της νόμιμης οδού να τα παραδίδει στη δικαιοσύνη και στους αρμόδιους εισαγγελείς, θέλει πρώτα να δημοσιοποιούνται στα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Είναι αυτή η δουλειά του άραγε; Είναι αυτός ο πιο αποτελεσματικός τρόπος να καταπολεμηθεί η διαφθορά; Ή μήπως μέσω της αναζήτησης «προθύμων» να τα αναπαράγουν, πιστεύει πως οι πληροφορίες θα φτάσουν στα αυτιά των εμπλεκόμενων, οι οποίοι θα αναζητήσουν συμβιβαστική οδό με την κυβέρνηση με ό,τι αυτό συνεπάγεται; Αυτό βέβαια δεν είναι σύγκρουση με τη διαπλοκή, αλλά νταραβέρι μαζί της...

Ποιος είναι ο λόγος που η κυβέρνηση Τσίπρα επιλέγει την τακτική της διοχέτευσης ειδήσεων σε συγκεκριμένα ΜΜΕ προκαλώντας θόρυβο, αντί να «δένει» τις υποθέσεις και να τις στέλνει με αξιώσεις στη δικαιοσύνη; Μήπως πραγματική επιδίωξή της είναι να μετατρέψει τις υποθέσεις διαφθοράς σε επικοινωνιακό σόου για το πόπολο, ενώ την ίδια στιγμή θα τις χρησιμοποιεί και ως αντικείμενο εκβιασμού ή συμβιβασμού με τους ντόπιους ολιγάρχες;

Δεν χρειάζονται μαντικές ικανότητες για να διαπιστώσει κανείς ότι αυτές οι κινήσεις θα μετατρέψουν μια σειρά από υπαρκτές και καυτές υποθέσεις διαφθοράς είτε στη μαγιά για το ξαναμοίρασμα της πίτας μεταξύ της εγχώριας διαπλεκόμενης ολιγαρχίας, είτε σε μέσο πίεσης και εκβιασμού για κάθε είδους παιχνίδια εξουσίας. Το ότι σε αυτή την πορεία, όπως δείχνει και ο νέος γύρος διώξεων εναντίον του Θωμά Λιακουνάκου, ενός αποτραβηγμένου εδώ και χρόνια επιχειρηματία από τις πονηρές μπίζνες, θα αναζητηθούν και εξίλαστήρια θύματα σε υποθέσεις που το πιο πιθανό είναι απλώς να χρονίσουν στα δικαστήρια ή ότι θα βρεθούν και αυτοί που θα ανταλλάξουν τη δική τους σωτηρία με το κάρφωμα μερικών συνεργατών τους δεν αναιρεί την ουσία του ζητήματος.

Η κυβέρνηση Τσίπρα θέλει να συνδυάσει τη συμμόρφωση με τα μνημόνια με τη διαμόρφωση νέων σχέσεων και ισορροπιών με την εγχώρια «επιχειρηματικότητα». Μόνο που αυτό δεν σημαίνει σύγκρουση με τη διαπλοκή και τη διαφθορά, αλλά συναλλαγή μαζί της.